

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 22ας Δεκεμβρίου 2004 *

Στην υπόθεση T-303/04 R II,

European Dynamics SA, με έδρα την Αθήνα (Ελλάδα), εκπροσωπούμενη από τον
Σ. Παππά, δικηγόρο,

αιτούσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους L. Pargala
και E. Manhaeve, επικουρούμενους από τον J. Stuyck, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων
στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναστολής της εκτελέσεως, αφενός, της αποφάσεως
της Επιτροπής, της 4ης Ιουνίου 2004 [DIGIT/R2/CTR/mas D (2004) 811] περί
κατατάξεως στη δεύτερη θέση της προσφοράς που υποβλήθηκε κατόπιν της

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

προσκήσεως υποβολής προσφορών για την παροχή υπηρεσιών πληροφορικής από την κοινοπραξία της οποίας είναι μέλος η αιτούσα και, αφετέρου, της αποφάσεως της Επιτροπής της 14ης Ιουλίου 2004 [DIGIT/R2/CTR/mas D (2004) 811] περί απορρίψεως των ενστάσεων της 21ης Ιουνίου 2004 και της 1ης, 5ης και 8ης Ιουλίου 2004 που άσκησε η αιτούσα κατά της αναθέσεως της δημόσιας συμβάσεως σε άλλη κοινοπραξία,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Τα πραγματικά περιστατικά, η διαδικασία και τα αιτήματα των διαδίκων

- 1 Η European Dynamics SA δραστηριοποιείται στον κλάδο των τεχνολογιών πληροφοριών και επικοινωνιών, για λογαριασμό, μεταξύ άλλων, και των ευρωπαϊκών κοινοτικών οργανισμών.
- 2 Σε συνέχεια της προσκήσεως υποβολής προσφορών ADMIN/DI/0005 ESP (External Service Providers) της 16ης Μαρτίου 2001, η Επιτροπή συνήψε διάφορες συμβάσεις-πλαίσιο, εφαρμόζοντας το σύστημα αναθέσεως που προβλέπεται στην περίπτωση των δημοσίων συμβάσεων με πολλαπλούς αντισυμβαλλομένους στην παράγραφο 1.4 των γενικών όρων για τις συμβάσεις πληροφορικής, που εκδόθηκαν από την Επιτροπή στις 11 Ιουνίου 1998 (στο εξής: πολλαπλές συμβάσεις), για την

παροχή εξωτερικών υπηρεσιών σχετικών με τα συστήματα πληροφορικής. Η συνολική σύμβαση αποτελούνταν από εννέα τμήματα, μεταξύ των οποίων το τμήμα 4, που αφορούσε την παροχή εξωτερικών υπηρεσιών συνδεδεμένων με τις εφαρμογές διαχείρισεως δεδομένων και με τα συστήματα πληροφοριών (στο εξής: τμήμα ESP 4), και το τμήμα 5, που αφορούσε την παροχή εξωτερικών υπηρεσιών συνδεδεμένων με τις εφαρμογές του Διαδικτύου και του Ενδοδικτύου (στο εξής: τμήμα ESP 5).

- 3 Στις 5 Νοεμβρίου 2001, η Επιτροπή συνήψε σύμβαση-πλαίσιο με τα στοιχεία DI-02432-00 με τον αντισυμβαλλόμενο που είχε καταταγεί πρώτος για το τμήμα ESP 5, ήτοι μια κοινοπραξία αποτελούμενη από την European Dynamics, την IRIS SA, την Dacaper SA, την Primesphere SA και τη Reggiani SpA (στο εξής: κοινοπραξία ESP 5).
- 4 Στις 16 Οκτωβρίου 2001, η Επιτροπή συνήψε σύμβαση-πλαίσιο με τα στοιχεία DI-02432-00, με τον αντισυμβαλλόμενο που είχε καταταγεί πρώτος για το τμήμα ESP 4, ήτοι μια κοινοπραξία αποτελούμενη από την Trasys SA και την Cronos Luxembourg SA –που στη συνέχεια μετονομάστηκε σε Sword Technologies SA (στο εξής: κοινοπραξία ESP 4).
- 5 Στις 27 Δεκεμβρίου 2003, η Επιτροπή δημοσίευσε πρόσκληση για την υποβολή προσφορών με τα στοιχεία ADMIN/DI2/PO/2003/192 ESP-DIMA για την «επιτόπια και εξωτερική παροχή υπηρεσιών σχετικά με τα συστήματα διαχείρισης των δεδομένων και τα συστήματα πληροφόρησης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, στις οποίες θα περιλαμβάνονται η ανάπτυξη και η συντήρηση και άλλες συναφείς δραστηριότητες» (στο εξής: πρόσκληση για την υποβολή προσφορών ESP-DIMA).
- 6 Κατόπιν της ως άνω προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών, ακολούθησαν ανταλλαγή εγγράφων και συναντήσεις μεταξύ των υπηρεσιών της Επιτροπής και της αιτούσας που αφορούσαν τις ανησυχίες της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή των τμημάτων ESP 5 και ESP 4 της συμβάσεως, ως προς τις οποίες η αιτούσα υποστήριζε ότι το τμήμα ESP 5 δεν εχρησιμοποιείτο πλήρως και αυτό προς όφελος του τμήματος ESP 4, και σχετικά με τις αιτήσεις ακυρώσεως της διαδικασίας προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών ESP-DIMA που άσκησε η αιτούσα. Η αιτούσα ήταν της γνώμης ότι η διαδικασία αυτή δεν είχε λόγο υπάρξεως, καθόσον, αντί να χρησιμοποιήσει την πρόσκληση για την υποβολή προσφορών ESP-DIMA για να αντικαταστήσει το τμήμα ESP 4, του οποίου ο προϋπολογισμός είχε εξαντληθεί, η Επιτροπή έπρεπε να χρησιμοποιήσει το τμήμα ESP 5.

- 7 Λεπτομερέστερη έκθεση του ιστορικού της διαφοράς μεταξύ της Επιτροπής και της αιτούσας όσον αφορά τον λόγο υπάρξεως της προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών ESP-DIMA και την εφαρμογή των τμημάτων ESP 4 και ESP 5 γίνεται στη διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 10ής Νοεμβρίου 2004, T-303/04 R, European Dynamics κατά Επιτροπής (Συλλογή 2004, σ. II-3889, στο εξής: διάταξη της 10ης Νοεμβρίου), η οποία απέρριψε την πρώτη αίτηση προσωρινών μέτρων που κατατέθηκε στην παρούσα υπόθεση.
- 8 Στις 20 Φεβρουαρίου 2004, οι εταιρίες European Dynamics, IRIS, Datascer και Reggiani (ήτοι οι εταιρίες που συνιστούν την κοινοπραξία ESP 5, πλην της εταιρίας Primesphere, στο εξής: κοινοπραξία ED) υπέβαλαν κοινή προσφορά, ανταποκρινόμενες στην πρόσκληση για την υποβολή προσφορών ESP-DIMA.
- 9 Στις 2 Ιουνίου 2004, η Επιτροπή προέβη σε κατακύρωση της συμβάσεως ESP-DIMA. Ο αντισυμβαλλόμενος ο οποίος είχε καταταγεί στην πρώτη θέση της πολλαπλής σύμβασης ήταν μία κοινοπραξία αποτελούμενη από τις εταιρίες Trasys και Sword Technologies, αφενός, και από την Intrasoftware International SA και TXT SpA, αφετέρου (ήτοι η κοινοπραξία ESP 4 συν δύο επιπλέον εταίρους, στο εξής: κοινοπραξία ESP-DIMA). Η κοινοπραξία ED κατετάγη στη δεύτερη θέση των αντισυμβαλλομένων, ενώ στην τρίτη και στην τέταρτη θέση κατατάχθηκαν δύο άλλοι από αυτούς που είχαν υποβάλει προσφορά.
- 10 Τα αποτελέσματα αυτά κοινοποιήθηκαν σε όλους όσοι είχαν υποβάλει προσφορά, συμπεριλαμβανομένης της κοινοπραξίας ED, με επιστολή της 4ης Ιουνίου 2004 (στο εξής: απόφαση περί αναθέσεως).
- 11 Με τηλεομοιοτυπία της 8ης Ιουνίου 2004, η European Dynamics ζήτησε συμπληρωματικές λεπτομέρειες σχετικά με την απόφαση περί αναθέσεως. Η Επιτροπή απάντησε με επιστολή της 9ης Ιουνίου 2004 με την οποία της παρέσχε περισσότερες λεπτομέρειες για τα αποτελέσματα της τεχνικής αξιολογήσεως με βάση καθένα από τα κριτήρια που είχαν εφαρμοστεί στην εν λόγω περίπτωση.

- 12 Με επιστολή της 14ης Ιουλίου 2004 (στο εξής: επιστολή αιτιολογήσεως), η Επιτροπή απάντησε στα ερωτήματα που είχε υποβάλει η European Dynamics στις ως άνω επιστολές της και αρνήθηκε να της αποστείλει αντίγραφο της εκθέσεως αξιολογήσεως, διευκρινίζοντας ότι κάτι τέτοιο θα συνεπαγόταν δημοσιοποίηση εμπιστευτικών εμπορικών πληροφοριών που αφορούσαν άλλους υποψηφίους. Όσον αφορά τις αμφιβολίες σχετικά με την ανάγκη να κινηθεί η διαδικασία της προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών ESP-DIMA και με την πρόταση να χρησιμοποιηθεί το τμήμα ESP 5 για την παροχή των υπηρεσιών του τμήματος ESP 4, η Επιτροπή ανέφερε ότι η Γενική Διεύθυνση (ΓΔ) Πληροφορικής είχε επισημάνει σε έγγραφο της 30ής Ιανουαρίου 2004 ότι, δεδομένου ότι τα δύο τμήματα αντιπροσώπευαν διαφορετικές, διακριτές και ξεχωριστές συμβάσεις, δεν ήταν δυνατή η μετάβαση από το ένα στο άλλο απλώς και μόνον επειδή μέρος του προϋπολογισμού ενός από τα δύο τμήματα ήταν ακόμη διαθέσιμο. Ως εκ τούτου, η δημοσίευση προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών για το τμήμα του οποίου οι προβλέψεις του προϋπολογισμού δεν μπορούσαν να αυξηθούν περαιτέρω ήταν το μόνο κατάλληλο μέσο, το οποίο ήταν επίσης σύμφωνο με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1).
- 13 Στις 15 Ιουλίου 2004, η Επιτροπή απέστειλε τις συμβάσεις που συνήφθησαν βάσει της αποφάσεως περί αναθέσεως ταυτοχρόνως και στις τέσσερις επιλεγείσες κοινοπραξίες, συμπεριλαμβανομένης της κοινοπραξίας ED ως δεύτερης αντισυμβαλλομένης (σύμβαση-πλαίσιο DIGIT-04551-00), σημειώνοντας ότι οι συμβάσεις έπρεπε να τις επιστραφούν υπογεγραμμένες μέχρι τις 30 Ιουλίου 2004.
- 14 Με δικόγραφο που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 29 Ιουλίου 2004, η αιτούσα άσκησε προσφυγή δυνάμει του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, ζητώντας, αφενός, την ακύρωση της διαδικασίας προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών ESP-DIMA, ήτοι την προκήρυξη διαγωνισμού 2003/S249-221337 ESP-DIMA και την πρόσκληση για την υποβολή προσφορών ESP-DIMA, και, αφετέρου, την ακύρωση των αποφάσεων της Επιτροπής περί της σειράς κατατάξεως των προσφορών, ήτοι της αποφάσεως περί αναθέσεως και της επιστολής αιτιολογήσεως.
- 15 Με χωριστό δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την ίδια ημέρα, η αιτούσα υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 76α του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, αίτηση με την οποία ζήτησε από το Πρωτοδικείο να αποφανθεί με ταχεία διαδικασία.

- 16 Με χωριστό δικόγραφο, που πρωτοκολλήθηκε στο Πρωτοδικείο την ίδια ημέρα, η αιτούσα υπέβαλε αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, ζητώντας να ανασταλεί η εκτέλεση της απόφασεως περί αναθέσεως και της επιστολής αιτιολογήσεως, κατά τρόπον ώστε να μη συναφθεί η σύμβαση από την κοινοπραξία ESP-DIMA, μέχρι το Πρωτοδικείο να αποφανθεί επί της υποθέσεως της κύριας δίκης (στο εξής: πρώτη αίτηση).
- 17 Στις 30 Ιουλίου 2004, η Επιτροπή έλαβε τη σύμβαση υπογεγραμμένη από την κοινοπραξία ED. Ορισμένες εξουσιοδοτήσεις που έλειπαν απεστάλησαν στην Επιτροπή στις 4 Αυγούστου 2004. Κατά την ίδια ημερομηνία, η Επιτροπή είχε στην κατοχή της όλα τα πρωτότυπα των συμβάσεων των σχετικών με τη σύμβαση ESP-DIMA υπογεγραμμένα από όλους τους αντισυμβαλλομένους.
- 18 Εντούτοις, επειδή η αιτούσα είχε υποβάλει αίτηση προσωρινών μέτρων ζητώντας να ανασταλεί η εκτέλεση της απόφασεως περί αναθέσεως, η Επιτροπή αποφάσισε, στις 4 Αυγούστου 2004, να μεταθέσει την υπογραφή των τεσσάρων επιμέρους συμβάσεων της συμβάσεως ESP-DIMA.
- 19 Η Επιτροπή υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της πρώτης αιτήσεως στις 26 Αυγούστου 2004. Στην αιτούσα και στην Επιτροπή δόθηκε η δυνατότητα να υποβάλουν δεύτερη σειρά υπομνημάτων και υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους στις 23 Σεπτεμβρίου 2004 και 15 Οκτωβρίου 2004 αντιστοίχως.
- 20 Με τις παρατηρήσεις της 23ης Σεπτεμβρίου 2004, η αιτούσα ζήτησε να διαταχθεί η Επιτροπή να προσκομίσει ορισμένο αριθμό εγγράφων, ήτοι τις αιτήσεις καθορισμού τιμών και τις στατιστικές για την εκτέλεση του τμήματος ESP 4 (στο εξής: επίμαχα έγγραφα).

- 21 Στις 2 Νοεμβρίου 2004, η αιτούσα απέστειλε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου επιστολή με την οποία διετύπωσε συμπληρωματικές παρατηρήσεις επί των παρατηρήσεων της Επιτροπής της 15ης Οκτωβρίου 2004 και ζήτησε από τον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου να τις λάβει υπόψη κατά την εκτίμησή του. Η αιτούσα υποστήριξε ειδικότερα ότι οι δύο εκθέσεις που ήταν προσαρτημένες στις παρατηρήσεις της Επιτροπής της 15ης Οκτωβρίου 2004 και που προέρχονταν η μία από το γραφείο EuroDB, με ημερομηνία 22 Μαρτίου 2004, και η άλλη από το γραφείο Dun & Bradstreet, με ημερομηνία 26 Ιουλίου 2004, σχετικά με την οικονομική της κατάσταση, ήταν «εσφαλμένες και παρωχημένες». Η επιστολή αυτή έγινε δεκτή ως έγγραφο του φακέλου και κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 105, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 22 Με επιστολή της 9ης Νοεμβρίου 2004, ο Γραμματέας του Πρωτοδικείου ενημέρωσε την αιτούσα ότι το Πρωτοδικείο είχε αποφασίσει να μη δοθεί συνέχεια στο αίτημά της περί εκδικάσεως της υποθέσεως με ταχεία διαδικασία.
- 23 Με διάταξη της 10ης Νοεμβρίου, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου απέρριψε την πρώτη αίτηση με το αιτιολογικό ότι από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η αιτούσα δεν κατέστη δυνατό να αποδειχθεί επαρκώς κατά νόμο ότι, αν δεν χορηγούνταν τα αιτηθέντα προσωρινά μέτρα, η αιτούσα θα υφίστατο σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία, ότι, επομένως, η αιτούσα δεν είχε κατορθώσει να αποδείξει ότι πληρούνταν η προϋπόθεση του επείγοντος και ότι, ως εκ τούτου, η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων έπρεπε να απορριφθεί, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστεί αν πληρούνταν οι λοιπές προϋποθέσεις για τη χορήγηση προσωρινών μέτρων.
- 24 Με την ίδια διάταξη, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου απέρριψε και την αίτηση της αιτούσας που αφορούσε τα επίμαχα έγγραφα, κρίνοντας ότι δεν παρουσίαζαν ενδιαφέρον για την εξέταση της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων και ότι, ως εκ τούτου, δεν έπρεπε να διαταχθούν τα μέτρα που ζητούσε η αιτούσα σχετικά με τα επίμαχα έγγραφα.

- 25 Στις 18 Νοεμβρίου 2004, η Επιτροπή υπέγραψε τη σύμβαση με την κοινοπραξία ESP-DIMA.
- 26 Υπ' αυτές τις συνθήκες και με χωριστό δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 22 Νοεμβρίου 2004, η αιτούσα υπέβαλε την κρινόμενη αίτηση ασφαλιστικών μέτρων δυνάμει του άρθρου 242 ΕΚ και των άρθρων 104, 108 και 109 του Κανονισμού Διαδικασίας, με την οποία ζήτησε να ανασταλεί η εκτέλεση της αποφάσεως περί αναθέσεως και της επιστολής αιτιολογήσεως. Η αιτούσα επανέλαβε το αίτημά της να υποχρεώσει ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου την Επιτροπή να προσκομίσει τα επίμαχα έγγραφα.
- 27 Την 1η Δεκεμβρίου 2004, η Επιτροπή κατέθεσε τις παρατηρήσεις επί της κρινόμενης αιτήσεως. Ζήτησε από τον Πρόεδρο να κηρύξει την αίτηση απαράδεκτη και, επικουρικώς, αβάσιμη. Η Επιτροπή ζήτησε επίσης να απορριφθεί το αίτημα περί προσκομίσεως των επίμαχων εγγράφων, διότι η αιτούσα δεν είχε παράσχει πληροφορίες που να αποδεικνύουν ότι τα έγγραφα αυτά ασκούσαν επιρροή στην παρούσα διαδικασία.

Σκεπτικό

Επί της αιτήσεως προσωρινών μέτρων

- 28 Δυνάμει των συνδυασμένων διατάξεων, αφενός, των άρθρων 242 ΕΚ και 243 ΕΚ και, αφετέρου, του άρθρου 225, παράγραφος 1, ΕΚ, το Πρωτοδικείο μπορεί, εφόσον κρίνει ότι οι περιστάσεις το απαιτούν, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως ή τη λήψη των αναγκαίων προσωρινών μέτρων.

- 29 Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας ορίζει ότι οι αιτήσεις για τη λήψη προσωρινών μέτρων πρέπει να προσδιορίζουν το αντικείμενο της διαφοράς, τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως (*fumus boni juris*) τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές και, ως εκ τούτου, τα προσωρινά μέτρα πρέπει να απορρίπτονται όταν μία από αυτές δεν συντρέχει [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Οκτωβρίου 1996, C-268/96 P(R), SCK και FNK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-4971, σκέψη 30]. Ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής προβαίνει επίσης, ενδεχομένως, στη στάθμιση των υφισταμένων συμφερόντων (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 29ης Ιουνίου 1999, C-107/99 R, Ιταλία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. I-4011, σκέψη 59).
- 30 Επιπλέον, τα αιτούμενα μέτρα πρέπει να είναι προσωρινά υπό την έννοια ότι δεν προδικάζουν τα επίδικα νομικά ή πραγματικά ζητήματα ούτε εξουδετερώνουν εκ των προτέρων τις συνέπειες της μεταγενέστερης αποφάσεως επί της κύριας δίκης [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 1995, C-149/95 P(R), Επιτροπή κατά Atlantic Container Line κ.λπ., Συλλογή 1995, σ. I-2165, σκέψη 22].
- 31 Επίσης, στο πλαίσιο της συνολικής αυτής εξετάσεως, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως και είναι ελεύθερος να καθορίζει, λαμβανομένων υπόψη των ιδιομορφιών της συγκεκριμένης υποθέσεως, τον τρόπο σύμφωνα με τον οποίο πρέπει να εξακριβώνεται η συνδρομή των διαφόρων αυτών προϋποθέσεων, καθώς και τη σειρά της εν λόγω εξετάσεως, δεδομένου ότι κανένας κανόνας κοινοτικού δικαίου δεν του επιβάλλει προκαθορισμένο σχέδιο αναλύσεως κατά την εκτίμηση της ανάγκης εκδόσεως διατάξεως προσωρινών μέτρων (προπαρατεθείσα διάταξη Επιτροπή κατά Atlantic Container Line κ.λπ., σκέψη 23).
- 32 Το άρθρο 109 του εν λόγω κανονισμού ορίζει ότι «η απόρριψη της αιτήσεως για τη λήψη προσωρινού μέτρου δεν κωλύει τον διάδικο που την είχε υποβάλει να καταθέσει άλλη αίτηση βασιζόμενη σε νέα περιστατικά».
- 33 Έχοντας λάβει υπόψη όλα τα στοιχεία του φακέλου, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής εκτιμά ότι διαθέτει όλα τα αναγκαία στοιχεία για να αποφανθεί επί της παρούσας αιτήσεως προσωρινών μέτρων, χωρίς να είναι αναγκαίο να ακούσει προηγουμένως την προφορική ανάπτυξη των ισχυρισμών των διαδίκων.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 34 Η αιτούσα ζητεί από τον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου να κρίνει βάσιμη την αίτησή της διότι νέα πραγματικά περιστατικά στηρίζουν τα επιχειρήματα που προέβαλε με την πρώτη της αίτηση.
- 35 Η αιτούσα ισχυρίζεται ότι η διάταξη της 10ης Νοεμβρίου βασίστηκε σε εσφαλμένα στοιχεία, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των ανακριβειών που περιείχαν οι δύο εκθέσεις των γραφείων EuroDB και Dun & Bradstreet, με ημερομηνίες 22 Μαρτίου 2004 και 26 Ιουλίου 2004 αντίστοιχα (στο εξής: παλαιότερες εκθέσεις), οι οποίες προσκομίστηκαν από την Επιτροπή στο πλαίσιο της εκδικάσεως της πρώτης αιτήσεως, ενώ η Επιτροπή είχε στη διάθεσή της τις εκθέσεις αυτές διορθωμένες και δεν ενημέρωσε σχετικώς το Πρωτοδικείο.
- 36 Όσον αφορά τη συμπεριφορά της Επιτροπής, η αιτούσα ισχυρίζεται γενικότερα ότι η Επιτροπή διεξάγει έναν «ακήρυχτο πόλεμο» που έχει λάβει τη μορφή εγγραφής της αιτούσας στη «μαύρη λίστα» των υποβαλλόντων προσφορές κατόπιν προσκλήσεων εκ μέρους της καθής για την υποβολή προσφορών. Η αιτούσα ισχυρίζεται συναφώς ότι οι αριθμοί που αναφέρονται στα ποσά που κατέβαλε η Επιτροπή για τα τμήματα 2, 4 και 7 των συμβάσεων ESP καταδεικνύουν ότι όλα τα τμήματα που ελέγχονται από τις κοινοπραξίες στις οποίες συμμετέχουν η Trasys SA ή η Sword Technologies SA (αμφότερες μέλη της κοινοπραξίας ESP 4) παρουσιάζουν ασυνήθιστα υψηλά επίπεδα καταναλώσεως. Κατά την αιτούσα, τα ασυνήθιστα υψηλά αυτά επίπεδα καταναλώσεως είναι δυνατόν να σχετίζονται με τις αιτήσεις καθορισμού τιμών που εξέδωσε η Επιτροπή στο πλαίσιο της προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών ESP, των οποίων η αιτούσα ζητεί τη δημοσιοποίηση.
- 37 Η αιτούσα υποστηρίζει, τέλος, ότι η εφαρμογή της συμβάσεως ESP-DIMA συνεπάγεται στην πραγματικότητα το τέλος του τμήματος ESP 5, καθόσον η σύμβαση ESP-DIMA αποτελεί συνέχεια του τμήματος ESP 4 το οποίο, κατά την άποψή της, χρησιμοποιήθηκε εσφαλμένως από την Επιτροπή εις βάρος του τμήματος ESP 5.

- 38 Λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος αυτού και της σημερινής οικονομικής της καταστάσεως, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι θα υποστεί ανεπανόρθωτη ζημία αν δεν διαταχθούν τα ζητούμενα προσωρινά μέτρα.
- 39 Η αιτούσα θεωρεί ειδικότερα ότι η διάταξη της 10ης Νοεμβρίου βασίστηκε, μεταξύ άλλων, σε εσφαλμένες πληροφορίες περί της οικονομικής καταστάσεως της αιτούσας, ήτοι, στο ότι έχει μεγάλο αριθμό πελατών, στους οποίους περιλαμβάνονται ευρωπαϊκά κοινοτικά όργανα, εθνικοί δημόσιοι οργανισμοί και διεθνείς εταιρίες, και ότι η οικονομική της κατάσταση χαρακτηρίζεται «καλή», με καλούς βαθμούς για τις πωλήσεις, την παραγωγικότητα και το σύνολο του ενεργητικού (σκέψη 79 της διατάξεως της 10ης Νοεμβρίου).
- 40 Η αιτούσα υποστηρίζει ότι τα τροποποιημένα κείμενα των εκθέσεων, μιας εκθέσεως του γραφείου Dun & Bradstreet με ημερομηνία 2 Νοεμβρίου 2004 και μιας εκθέσεως του γραφείου EuroDB, που προσαρτήθηκαν στην κρινόμενη αίτηση (στο εξής: νέες εκθέσεις), αποκαλύπτουν ότι, σύμφωνα με τα στοιχεία του Δεκεμβρίου του 2003, ο ετήσιος κύκλος εργασιών μειώθηκε από 16 εκατομμύρια ευρώ το 2001 στα 14 εκατομμύρια ευρώ το 2003 και στα 10 εκατομμύρια ευρώ το 2003. Εξάλλου, από τις νέες εκθέσεις προκύπτει ότι πολλές από τις αναφερόμενες στις παλαιές εκθέσεις εταιρίες δεν περιλαμβάνονται πλέον μεταξύ των προμηθευτών ή των πελατών της αιτούσας. Η αιτούσα τονίζει συναφώς ότι ο αριθμός των πελατών της μειώθηκε από 200 σε 15, ότι δεν συμμετέχει σε «προγράμματα μεγάλης κλίμακας», εξαιρουμένων των δύο προγραμμάτων που αφορούν την Επιτροπή, όπως το ESEM, το τμήμα ESP 5 και οι συμβάσεις-πλαίσιο της ΓΔ Προϋπολογισμού, και ότι δεν έχει στην κυριότητά της κανένα ακίνητο.
- 41 Επιπλέον, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι ο τρόπος με τον οποίον η Επιτροπή εφάρμοσε το τμήμα ESP 5 και τις άλλες συμβάσεις που συνήψε μαζί της θα εξαναγκάσει την αιτούσα σε απόλυση του 30 % του προσωπικού της πριν από το τέλος του έτους.
- 42 Όσον αφορά τη μείωση των εσόδων της και την απόλυση των μελών του προσωπικού της που συνδέονται με την εσφαλμένη εφαρμογή του τμήματος ESP 5,

η αιτούσα υποστηρίζει ότι οι συνέπειες της μείωσης αυτής των εσόδων είναι δύσκολο να υπερβληθούν αν δεν βελτιωθεί η οικονομική της κατάσταση. Εν πάση περιπτώσει, ισχυρίζεται ότι η ζημία που υπέστη, η οποία δεν είναι αποκλειστικώς οικονομική, είναι ανεπανόρθωτη. Αυτό προκύπτει από την έκταση της εν λόγω βλάβης, από τα σημαντικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η αιτούσα για να παράσχει τις υπηρεσίες του τμήματος ESP 5, καθώς και από το γεγονός ότι το τμήμα αυτό αντιπροσωπεύει το μεγαλύτερο μέρος των προγραμμάτων και του προϋπολογισμού της, ο οποίος έχει μειωθεί.

43 Η Επιτροπή αποκρούει κατηγορηματικώς τους ισχυρισμούς της αιτούσας που αναφέρονται στη μεροληπτική συμπεριφορά της Επιτροπής και τους υπαινιγμούς της αιτούσας περί ηθελημένης επικλήσεως εσφαλμένων αποδεικτικών στοιχείων κατά την εκδίκαση της πρώτης αιτήσεως. Κατά την Επιτροπή, οι ισχυρισμοί αυτοί, οι οποίοι είναι εξαιρετικά σοβαροί και θα μπορούσαν να θεωρηθούν δυσφήμιση, στερούνται οιασδήποτε βάσεως και είναι ανακριβείς. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή αμφισβητεί εντόνως ότι είχε στην κατοχή της νέες εκθέσεις όταν προσκόμισε τις παλαιές ενώπιον του Πρωτοδικείου. Ισχυρίζεται ότι στην πραγματικότητα δεν έλαβε τις νέες εκθέσεις παρά κατά την επίδοση της νέας αιτήσεως στις 24 Νοεμβρίου 2004. Είναι παράλογος ο ισχυρισμός της αιτούσας ότι οι παλαιότερες εκθέσεις περιλαμβάνουν στοιχεία ανακριβή ή παρωχημένα, καθόσον βασίστηκαν σε συναντήσεις με τους εκπροσώπους της αιτούσας και προσκομίστηκαν ως αποδείξεις της οικονομικής ικανότητάς της στο πλαίσιο των προσκλήσεων για την υποβολή προσφορών ESP-DIMA.

44 Κατά την Επιτροπή, η κρινόμενη αίτηση είναι προδήλως απαράδεκτη.

45 Πρώτον, η αίτηση στερείται αντικειμένου, καθόσον η αιτούσα δεν επιδιώκει την αναστολή της εκτελέσεως της συμβάσεως που συνήφθη με την κοινοπραξία ESP-DIMA.

46 Δεύτερον, η κρινόμενη προσφυγή αποτελεί στην πραγματικότητα προσφυγή κατά της διατάξεως της 10ης Νοεμβρίου και όχι νέα αίτηση προσωρινών μέτρων.

- 47 Τρίτον, η αίτηση δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 104 του Κανονισμού Διαδικασίας, καθόσον δεν πληροί τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση προσωρινών μέτρων, ήτοι αυτές του επείγοντος, των πραγματικών και νομικών ισχυρισμών που δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως τη λήψη του μέτρου (*fumus boni juris*) και της σταθμίσεως των συμφερόντων υπέρ της αιτούσας.
- 48 Τέταρτον, ενώ η αίτηση στηρίζεται στα άρθρα 108 και 109 του Κανονισμού Διαδικασίας, δεν υπάρχει νέο περιστατικό ή μεταβολή των περιστάσεων, κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, στο οποίο να βασίζεται το παραδεκτό της. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι οι νέες εκθέσεις δεν αποτελούν «νέα περιστατικά» ή «μεταβολή των περιστάσεων» κατά την έννοια των άρθρων 108 και 109 του Κανονισμού Διαδικασίας. Αν επρόκειτο για κάτι τέτοιο και στον βαθμό που οι εκθέσεις αυτές συντάχθηκαν σε «πραγματικό χρόνο», ήτοι κατόπιν αιτήσεως του πελάτη, οι διάδικοι θα μπορούσαν να ζητήσουν την επανάληψη της διαδικασίας, ζητώντας απλώς την προσκόμιση νέων εκθέσεων τέτοιου είδους.
- 49 Η Επιτροπή επισημαίνει ότι, εν πάση περιπτώσει, οι εκθέσεις δεν μπορούν να αποτελέσουν νέα περιστατικά, καθόσον δεν είναι μεταγενέστερες της διατάξεως της 10ης Νοεμβρίου (η έκθεση του Dun & Bradstreet φέρει ημερομηνία 2 Νοεμβρίου 2004 και η έκθεση EuroDB δεν φέρει καμιά ημερομηνία), βασίστηκαν σε οικονομικά στοιχεία του τέλους του έτους 2003 και, εν πάση περιπτώσει, δεν περιέχουν νέα περιστατικά που να δικαιολογούν τη μεταβολή της εκτιμήσεως περί επείγοντος στην οποία προέβη ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου στη διάταξη της 10ης Νοεμβρίου. Η Επιτροπή τονίζει ότι, αντιθέτως, οι νέες εκθέσεις αποδεικνύουν επίσης ότι η οικονομική κατάσταση της αιτούσας δεν είναι τέτοια ώστε να θέτει σε κίνδυνο την ύπαρξη της αιτούσας. Το γεγονός ότι από τις νέες εκθέσεις προκύπτει μείωση του αριθμού των πελατών της αιτούσας δεν αναιρεί το γεγονός ότι η αιτούσα εξακολουθεί να έχει πολλούς πελάτες, όπως η ίδια αναφέρει στην ιστοσελίδα της. Τέλος, ο ισχυρισμός της αιτούσας περί απολύσεως των μελών του προσωπικού της διαψεύδεται από το γεγονός ότι στην ιστοσελίδα της αναφέρεται ότι ενδιαφέρεται να προσλάβει μεγάλο αριθμό προσώπων, μεταξύ άλλων, για «να εργαστούν στα τελευταία προγράμματα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής».

- 50 Επικουρικώς, η Επιτροπή προβάλλει ότι, ακόμη και αν το Πρωτοδικείο κρίνει την αίτηση παραδεκτή, από τα ως άνω πραγματικά περιστατικά προκύπτει σαφώς ότι εξακολουθεί να μην υπάρχει κανένα επείγον, όπως ορθώς έκρινε ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου με τη διάταξή του της 10ης Νοεμβρίου.
- 51 Τέλος, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η στάθμιση των συμφερόντων αποβαίνει σαφώς υπέρ της, καθόσον η αναστολή της εκτελέσεως θα έβλαπτε τα συμφέροντα των λοιπών αντισυμβαλλομένων με τους οποίους έχει συνάψει συμβάσεις.
- Εκτίμηση του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή
- 52 Κατ' αρχάς, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι στην κρινόμενη αίτηση, η οποία αποτελεί νέα αίτηση προσωρινών μέτρων στο πλαίσιο της ίδιας κύριας δίκης με αυτήν της πρώτης αιτήσεως, η αιτούσα επικαλείται τα άρθρα 108 και 109 του Κανονισμού Διαδικασίας και επιδιώκει τη χορήγηση των ίδιων ακριβώς προσωρινών μέτρων που ζήτησε με την πρώτη αίτηση, ήτοι την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως περί αναθέσεως και της επιστολής αιτιολογήσεως.
- 53 Ωστόσο, η πρώτη αίτηση απορρίφθηκε με τη διάταξη της 10ης Νοεμβρίου.
- 54 Δεδομένου ότι η αιτούσα επικαλείται το άρθρο 108 του Κανονισμού Διαδικασίας χωρίς να εξηγεί τους λόγους, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, σύμφωνα με το άρθρο αυτό, μία διάταξη μπορεί, κατόπιν αιτήσεως ενός εκ των διαδίκων, να μεταρρυθμιστεί ή να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή λόγω μεταβολής των περιστάσεων. Εντούτοις, το άρθρο αυτό εφαρμόζεται στις περιπτώσεις στις οποίες η διάταξη έχει χορηγήσει προσωρινά μέτρα. Δεν μπορεί να εφαρμοστεί στις περιπτώσεις που η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων έχει απορριφθεί, διότι η περίπτωση αυτή ρυθμίζεται από το άρθρο 109 του Κανονισμού Διαδικασίας [βλ. υπ' αυτή την έννοια διάταξη του Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2002, C-440/01 P(R), Επιτροπή κατά Artedogan, Συλλογή 2002, σ. I-1489, σκέψεις 62 έως 64].

- 55 Σύμφωνα με το άρθρο 109 του Κανονισμού Διαδικασίας, «η απόρριψη της αιτήσεως για τη λήψη προσωρινού μέτρου δεν κωλύει τον διάδικο που την είχε υποβάλει να καταθέσει άλλη αίτηση βασιζόμενη σε νέα περιστατικά».
- 56 Δεδομένου ότι η πρώτη αίτηση απορρίφθηκε και ότι η κρινόμενη αίτηση βασίζεται στην προβαλλόμενη ύπαρξη νέων περιστατικών, δεν μπορεί να κριθεί παραδεκτή, παρά μόνον εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 109 του Κανονισμού Διαδικασίας (βλ., υπ' αυτή την έννοια, διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 8ης Οκτωβρίου 2001, T-236/00 R II, Stauner κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-2943, σκέψη 46).
- 57 Στην αιτούσα απόκειται να αποδείξει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις για την κατάθεση συμπληρωματικής αιτήσεως που ορίζει το άρθρο 109 του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 58 Στη συγκεκριμένη περίπτωση η αιτούσα δεν απέδειξε ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές.
- 59 Κατ' αρχάς, επιβάλλεται η επισήμανση ότι η αιτούσα δεν επιδίωξε να εκθέσει σαφώς τους λόγους για τους οποίους τα περιστατικά που επικαλείται στην κρινομένη αίτηση πρέπει να θεωρηθούν ως «νέα περιστατικά» κατά την έννοια του άρθρου 109 του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 60 Η έκφραση «νέα περιστατικά», η οποία χρησιμοποιείται από το άρθρο 109 του Κανονισμού Διαδικασίας, πρέπει να θεωρηθεί ότι αναφέρεται στα περιστατικά που ανακύπτουν μετά από την έκδοση της διατάξεως που απέρριψε την πρώτη αίτηση προσωρινών μέτρων ή περιστατικά τα οποία ο αιτών δεν είχε τη δυνατότητα να προβάλει με την πρώτη αίτησή του ή κατά τη διάρκεια της διαδικασίας που

οδήγησε στην έκδοση της πρώτης διατάξεως και τα οποία ασκούν επιρροή στην εκτίμηση της υπό κρίση υποθέσεως (βλ., υπ' αυτή την έννοια, την προπαρατεθείσα διάταξη Stauner κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Επιτροπής, σκέψη 49· βλ., κατ' αναλογία, όσον αφορά την έννοια της «μεταβολής των περιστάσεων» κατά την έννοια του άρθρου 108 του Κανονισμού Διαδικασίας, την προπαρατεθείσα διάταξη Επιτροπή κατά Artedogan, σκέψεις 63 και 64· τις διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 4ης Απριλίου 2002, T-198/01 R, Technische Glaswerke Ilmenau κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-2153, σκέψη 123, και της 21ης Ιανουαρίου 2004, T-245/03 R, FNSEA κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-271, σκέψη 129).

- 61 Κανένα από τα στοιχεία που προέβαλε η προσφεύγουσα με την κρινόμενη αίτηση δεν μπορεί να θεωρηθεί νέο περιστατικό κατά την έννοια του άρθρου 109 του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 62 Η αιτούσα στηρίζεται, κατ' ουσίαν, στις νέες εκθέσεις και επαναλαμβάνει κάποια από τα επιχειρήματα που είχε προβάλει ήδη με την πρώτη αίτηση σχετικά με τη σημασία του τμήματος ESP 5 για το σύνολο των δραστηριοτήτων και του προϋπολογισμού της και με τις συνέπειες που η προβαλλόμενη ως εσφαλμένη εφαρμογή του τμήματος ESP 5 μπορεί να έχει στις δραστηριότητες, στο προσωπικό και στον προϋπολογισμό της.
- 63 Τα επιχειρήματα που προβάλλονται στο σημείο 3 της κρινόμενης αιτήσεως σχετικά με τη μείωση των εσόδων της αιτούσας από 16 εκατομμύρια ευρώ το 2001 σε 10 εκατομμύρια ευρώ το 2003 περιέχονταν ήδη στην πρώτη αίτηση και η διάταξη της 10ης Νοεμβρίου αναφέρθηκε σε αυτά ρητώς, κρίνοντας ότι δεν αποδεικνυαν τον ισχυρισμό σύμφωνα με τον οποίο κινδύνευε η ύπαρξη της αιτούσας (σκέψεις 51 και 75 έως 76). Πέραν του ότι, όπως και στην πρώτη αίτηση, η αιτούσα δεν επιχειρεί καν να εξηγήσει με ποιον τρόπο μία τέτοια μείωση των εσόδων θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την ύπαρξή της, τα οικονομικά στοιχεία που χρονολογούνται από το 2003 και που προσκομίστηκαν ήδη με την πρώτη αίτηση είναι προφανές ότι δεν μπορούν να αποτελέσουν νέα περιστατικά κατά την έννοια του άρθρου 109 του Κανονισμού Διαδικασίας.

64 Τα ανωτέρω ισχύουν και όσον αφορά τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν στα σημεία 3, 5 και 6 της κρινομένης αιτήσεως σχετικά με την εφαρμογή του τμήματος ESP 5 και των συνεπειών που θα μπορούσε να έχει στις δραστηριότητες, το προσωπικό και τον προϋπολογισμό της αιτούσας, ειδικότερα όσον αφορά το ενδεχόμενο απολύσεως μεγάλου αριθμού μελών του προσωπικού της. Τα επιχειρήματα αυτά δεν αποδεικνύουν την ύπαρξη νέων περιστατικών. Στην πραγματικότητα, έχουν ήδη προβληθεί με την πρώτη αίτηση και έχουν απορριφθεί ρητώς με τη διάταξη της 10ης Νοεμβρίου (σκέψεις 49 έως 52 και 81).

65 Τα στοιχεία που εμφανίζονται στο σημείο 4 της κρινομένης αιτήσεως δεν ασκούν επιρροή στην εκτίμηση της συνδρομής της προϋποθέσεως του επείγοντος και δεν μπορούν να εγείρουν αμφιβολίες σχετικά με τα συμπεράσματα της διατάξεως της 10ης Νοεμβρίου. Εν πάση περιπτώσει, τα στοιχεία αυτά αφορούν ιστορικά επίπεδα καταναλώσεως διαφόρων τμημάτων των συμβάσεων ESP. Η προσφεύγουσα δεν ισχυρίζεται και από τον φάκελο δεν προκύπτει ότι τα στοιχεία αυτά περιέχουν νέα περιστατικά που ανέκυψαν μετά την έκδοση της διατάξεως της 10ης Νοεμβρίου ή που η αιτούσα δεν μπόρεσε να επικαλεστεί κατά τη διάρκεια της διαδικασίας που οδήγησε στην έκδοση της διατάξεως αυτής. Επομένως, δεν αποτελούν νέα περιστατικά κατά την έννοια του άρθρου 109 του Κανονισμού Διαδικασίας.

66 Όσον αφορά τις νέες εκθέσεις που προσαρτώνται στην κρινομένη αίτηση, η αιτούσα υποστηρίζει ότι καταδεικνύουν ότι η οικονομική της κατάσταση είναι χειρότερη απ' όσο παρουσιάζουν οι παλαιές εκθέσεις και, ειδικότερα, ότι τα έσοδά της είχαν μειωθεί μέχρι το 2003, ότι ο κατάλογος των πελατών και προμηθευτών της που περιεχόταν στις παλαιές εκθέσεις περιείχε εσφαλμένα στοιχεία και ότι δεν είχε στην κυριότητά της κανένα ακίνητο.

67 Όπως, όμως, επισημαίνει ορθώς η Επιτροπή με τις παρατηρήσεις της, οι νέες εκθέσεις δεν μπορούν να θεωρηθούν ούτε ως «νέα περιστατικά» κατά την έννοια του άρθρου 109 του Κανονισμού Διαδικασίας ούτε ως μεταβολή των περιστάσεων.

- 68 Πρώτον, επιβάλλεται η επισήμανση ότι οι εκθέσεις δεν είναι νέες, δεδομένου ότι η αιτούσα μπορούσε να τις έχει επικαλεστεί κατά τη διαδικασία που οδήγησε στην έκδοση της διατάξεως της 10ης Νοεμβρίου. Η έκθεση Dun & Bradstreet με ημερομηνία 2 Νοεμβρίου 2004 είναι προγενέστερη της διατάξεως της 10ης Νοεμβρίου, ενώ η έκθεση της EuroDB δεν φέρει χρονολογία. Εξάλλου, τα δύο αυτά έγγραφα βασίστηκαν σε στοιχεία προγενέστερα της 10ης Νοεμβρίου και, συγκεκριμένα, σε συναντήσεις με διευθυντικά στελέχη της αιτούσας, οι οποίες έλαβαν χώρα την 1η Νοεμβρίου 2004 (έκθεση Dun & Bradstreet, σ. 2) και σε οικονομικά στοιχεία που παρουσίαζαν την κατάσταση της εταιρίας στο τέλος του ημερολογιακού έτους 2003 (έκθεση Dun & Bradstreet, σ. 4, και έκθεση EuroDB, σ. 3). Επομένως, η αιτούσα ήταν σε θέση να επικαλεστεί τις νέες εκθέσεις όταν απηύθυνε στο Πρωτοδικείο την επιστολή της 2ας Νοεμβρίου 2004. Επιβάλλεται δε η υπόμνηση ότι το Πρωτοδικείο έλαβε υπόψη επιστολή της αιτούσας της 2ας Νοεμβρίου 2004 κατόπιν αιτήσεως της ίδιας.
- 69 Δεύτερον, οι νέες εκθέσεις δεν περιέχουν στοιχεία που η αιτούσα θα μπορούσε να έχει επικαλεστεί κατά τη διαδικασία που οδήγησε στην έκδοση της διατάξεως της 10ης Νοεμβρίου. Οικονομικές εκθέσεις, όπως οι εν λόγω, εξετάζουν απλώς την οικονομική κατάσταση της εταιρίας βάσει των στοιχείων που διαθέτουν οι συντάκτες των εκθέσεων αυτών. Μπορούν να αποτελέσουν συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία για την οικονομική κατάσταση της αιτούσας, αλλά δεν μεταβάλλουν τα εγγενή της καταστάσεως αυτής πραγματικά περιστατικά. Όπως ορθώς τονίζει η Επιτροπή με τις παρατηρήσεις της, αν η απλή ύπαρξη των εκθέσεων αυτών (και όχι η οικονομική κατάσταση που εξετάζουν), οι οποίες συντάσσονται σε «πραγματικό χρόνο» κατόπιν αιτήσεως πελάτη και οι οποίες βασίζονται σε μεγάλο βαθμό σε στοιχεία που παρέχει ο πελάτης αυτός, εθεωρείτο «νέο περιστατικό» κατά την έννοια του άρθρου 109 του Κανονισμού Διαδικασίας, οι διάδικοι θα είχαν τη δυνατότητα να επικαλούνται επ' άπειρον νέα περιστατικά παραγγέλλοντας απλώς νέες εκθέσεις, χωρίς η οικονομική τους κατάσταση να έχει αλλάξει πραγματικά.
- 70 Η αιτούσα ήταν απολύτως σε θέση να υποβάλει συναφώς στοιχεία σχετικά με την πραγματική κατάσταση της οικονομικής της θέσεως με την πρώτη της αίτηση ή με την απάντησή της στις παρατηρήσεις της Επιτροπής επί της πρώτης αυτής αιτήσεως. Δεν χρειαζόταν εξωτερικές οικονομικές εκθέσεις για να αποδείξει ότι διέθετε ορισμένο αριθμό πελατών ή ότι δεν είχε στην κυριότητά της κανένα

ακίνητο. Επιπλέον, στον βαθμό που οι εν λόγω εκθέσεις μπορούσαν να συνταχθούν σε πραγματικό χρόνο κατόπιν αιτήσεως πελάτη, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η αιτούσα δεν ήταν σε θέση να επικαλεστεί ενημερωμένες εκθέσεις για να στηρίξει τους ισχυρισμούς της περί επείγοντος που περιέχονται στην πρώτη αίτηση.

71 Όπως προκύπτει από τη διάταξη της 10ης Νοεμβρίου, η αιτούσα δεν προσκόμισε, πάντως, με την πρώτη της αίτηση στοιχεία που να στηρίζουν τον ισχυρισμό της ότι, αν δεν χορηγούνταν τα προσωρινά μέτρα που ζητούσε, η οικονομική της κατάσταση θα ήταν τέτοια που θα κινδύνευε η ύπαρξή της. Η απλή ύπαρξη των νέων εκθέσεων δεν μεταβάλλει την οικονομική κατάσταση της αιτούσας κατά τον χρόνο της καταθέσεως της πρώτης της αιτήσεως ή κατά τον χρόνο εκδόσεως της διατάξεως της 10ης Νοεμβρίου. Είναι δύσκολο να φανταστεί κάποιος σχετικά ότι η οικονομική κατάσταση της αιτούσας είχε μεταβληθεί σημαντικά εντός της σύντομης περιόδου των δύο εβδομάδων μεταξύ της ημερομηνίας εκδόσεως της διατάξεως της 10ης Νοεμβρίου και της ημερομηνίας καταθέσεως της κρινομένης αιτήσεως προσωρινών μέτρων ή κατά την περίοδο που ακολούθησε την πρώτη αίτηση. Εξάλλου, η αιτούσα δεν ισχυρίζεται κάτι τέτοιο.

72 Κατόπιν των ανωτέρω, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι οι δύο εκθέσεις δεν μπορούν να θεωρηθούν ως νέα περιστατικά κατά την έννοια του άρθρου 109 του Κανονισμού Διαδικασίας.

73 Εξάλλου, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, εν πάση περιπτώσει, από την εξέταση του περιεχομένου των νέων εκθέσεων, οι οποίες, πρέπει να υπομνησθεί, αναλύουν την οικονομική κατάσταση της αιτούσας σε χρονικό διάστημα προγενέστερο της 10ης Νοεμβρίου 2004, προκύπτει ότι η συνολική εκτίμηση της οικονομικής της καταστάσεως δεν διαφέρει ουσιωδώς από την περιγραφείσα στις παλαιές εκθέσεις. Επομένως, βάσει των εκθέσεων αυτών δεν μπορούν να αμφισβητηθούν τα συμπεράσματα της διατάξεως της 10ης Νοεμβρίου, σύμφωνα με τα οποία η αιτούσα δεν απέδειξε ότι, αν δεν χορηγούνταν τα προσωρινά μέτρα που ζητούσε, θα περιερχόταν σε κατάσταση που θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την ίδια της την ύπαρξη ή να μεταβάλει ανεπανόρθωτα τη θέση της στην αγορά (σκέψη 73 της διατάξεως της 10ης Νοεμβρίου).

- 74 Όπως ορθώς επισημαίνει με τις παρατηρήσεις της η Επιτροπή, η σχέση Dun & Bradstreet της 26ης Ιουλίου 2004 και η νέα έκθεση του ίδιου γραφείου της 2ας Νοεμβρίου 2004 χαρακτηρίζουν τη γενική οικονομική κατάσταση της αιτούσας «αρκετά καλή» (fair) με οικονομική αξιολόγηση «2Α3». Η παλαιά έκθεση EuroDB χαρακτήριζε την οικονομική κατάσταση της αιτούσας «καλή» (good), ενώ η νέα έκθεση του γραφείου αυτού δεν περιέχει κανένα σχετικό χαρακτηρισμό. Η νέα έκθεση Dun & Bradstreet της 2ας Νοεμβρίου 2004 προσθέτει ότι η αιτούσα «μπορεί να χαρακτηριστεί ως αυτοχρηματοδοτούμενη σε ικανοποιητικό βαθμό». Το περιεχόμενο της εκθέσεως αυτής δεν αναιρεί ούτε τη σκέψη της διατάξεως της 10ης Νοεμβρίου, σύμφωνα με την οποία η αιτούσα διαθέτει μεγάλο αριθμό πελατών και συμμετέχει σε διάφορα προγράμματα. Παρότι αναφέρονται σε μικρότερο αριθμό πελατών, οι νέες εκθέσεις δείχνουν ότι η αιτούσα διαθέτει κατάλογο 27 πελατών (νέα έκθεση Dun & Bradstreet, σ. 3) στον οποίον περιλαμβάνονται μεγάλοι πελάτες όπως η Επιτροπή, η Στατιστική Υπηρεσία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Eurostat), η Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και το Ευρωπαϊκό Κέντρο για την Ανάπτυξη της Επαγγελματικής Κατάρτισης (Cedefop) (έκθεση EuroDB, σ. 2). Η αιτούσα παραδέχεται ότι εξακολουθεί να συμμετέχει σε μεγάλα προγράμματα της Επιτροπής. Όπως επισημαίνει με τις παρατηρήσεις της η Επιτροπή, τα στοιχεία αυτά επιβεβαιώνονται από την ίδια την ιστοσελίδα της αιτούσας.
- 75 Τέλος, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, εν πάση περιπτώσει, ούτε η ύπαρξη ούτε το περιεχόμενο των νέων εκθέσεων είναι ικανά να ανατρέψουν τα συμπεράσματα της διατάξεως της 10ης Νοεμβρίου.
- 76 Η ύπαρξη των νέων εκθέσεων δεν μπορεί να εγείρει αμφιβολίες ως προς την κρίση της διατάξεως της 10ης Νοεμβρίου, σύμφωνα με την οποία η αιτούσα δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμο ότι η προβαλλόμενη ζημία ήταν αποτέλεσμα των επίδικων πράξεων ή ότι η ζημία αυτή θα μπορούσε να θεωρηθεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη κατά την έννοια της νομολογίας του Πρωτοδικείου (βλ., υπ' αυτή την έννοια, τις διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 20ής Ιουλίου 2000, T-169/00 R, Esedra κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-2951, σκέψη 43, και της 27ης Ιουλίου 2004, T-148/04 R, TQ3 Travel Solutions Belgium κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-3027, σκέψη 41, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Η διάταξη αυτή δεν βασιζόταν στο περιεχόμενο των παλαιών εκθέσεων, αλλά, μεταξύ άλλων, κατ' αρχάς, στο γεγονός ότι η αιτούσα δεν απέδειξε την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας

μεταξύ της προβαλλόμενης ζημίας και των πράξεων των οποίων ζητήθηκε η αναστολή εκτελέσεως (σκέψεις 66 έως 70 της διατάξεως της 10ης Νοεμβρίου) και, στη συνέχεια, στο γεγονός ότι η αιτούσα δεν επικαλέστηκε στοιχεία σχετικά με την οικονομική της κατάσταση που να μπορούν να οδηγήσουν τον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή στο συμπέρασμα ότι η ύπαρξή της θα κινδύνευε μέχρι την έκδοση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου επί της κύριας υποθέσεως (σκέψεις 75 και 76) ή αποδείξεις για το ότι η θέση της στην αγορά θα μεταβαλλόταν ανεπανόρθωτα (σκέψη 81).

- 77 Κατόπιν των ανωτέρω, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η παρούσα αίτηση αποδεικνύει την ύπαρξη νέων περιστατικών κατά την έννοια του άρθρου 109 του Κανονισμού Διαδικασίας ή, εν πάση περιπτώσει, περιστατικών που να αμφισβητούν τα συμπεράσματα της διατάξεως της 10ης Νοεμβρίου.
- 78 Επομένως, ελλείψει νέων περιστατικών, η κρίνόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Επί του αιτήματος προσκομίσεως εγγράφων εκ μέρους της Επιτροπής

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 79 Η αιτούσα επαναλαμβάνει το αίτημα που είχε υποβάλει με τις παρατηρήσεις της της 23ης Σεπτεμβρίου 2004 στο πλαίσιο της πρώτης αιτήσεως, ήτοι να υποχρεώσει ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου την Επιτροπή να προσκομίσει τα επίμαχα έγγραφα, ισχυριζόμενη ότι αποδεικνύουν ότι η εκτέλεση του τμήματος ESP 4 και του τμήματος ESP 5 ήταν παράτυπη και μεροληπτική υπέρ της κοινοπραξίας ESP 4, ότι, ως εκ τούτου, είναι ουσιώδη για τον σεβασμό των δικαιωμάτων της ως αμυνόμενης και ότι θα διευκόλυναν το Πρωτοδικείο. Η αιτούσα θεωρεί ότι η εξέταση των εγγράφων αυτών από το Πρωτοδικείο είναι πιθανότατα αποφασιστικής σημασίας.

- 80 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η αίτηση διεξαγωγής αποδείξεων πρέπει να απορριφθεί, καθόσον η αιτούσα δεν απέδειξε τη χρησιμότητα της προσκομίσεως των επίμαχων εγγράφων ως όφειλε σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου.

Εκτίμηση του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή

- 81 Όπως αναφέρεται στη διάταξη της 10ης Νοεμβρίου, η αίτηση της αιτούσας για την προσκόμιση των εν λόγω εγγράφων μπορεί να νοηθεί μόνον ως αίτηση διεξαγωγής αποδείξεων ή λήψεως μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας.

- 82 Σύμφωνα με το άρθρο 105, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου εκτιμά κατά πόσον υπάρχει λόγος να διατάξει τη διεξαγωγή αποδείξεων. Το άρθρο 65 του Κανονισμού Διαδικασίας διευκρινίζει ότι στα αποδεικτικά μέσα περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, η προσκόμιση εγγράφων. Το άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας επιτρέπει στο Πρωτοδικείο να λαμβάνει μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας, στα οποία περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, η προσκόμιση εγγράφων ή οποιουδήποτε στοιχείου έχει σχέση με την υπόθεση.

- 83 Δεδομένου ότι η κρινόμενη αίτηση ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να απορριφθεί διότι δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 109 του Κανονισμού Διαδικασίας, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής κρίνει ότι τα εν λόγω έγγραφα δεν παρουσιάζουν ενδιαφέρον για την εξέταση της κρινόμενης αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων και ότι, ως εκ τούτου, παρέλκει η λήψη των σχετικών με τα εν λόγω έγγραφα μέτρων που ζητεί η αιτούσα.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.**
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 22 Δεκεμβρίου 2004.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

B. Vesterdorf